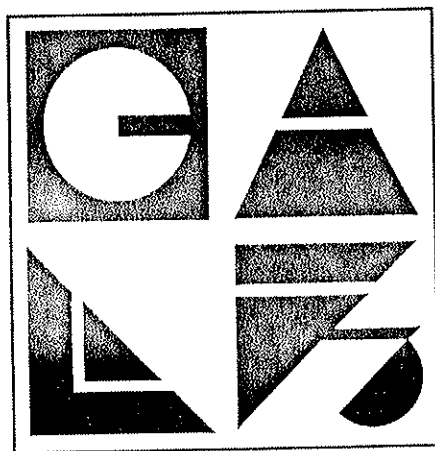

КУЛТУРНА УСТАНОВА - ГАЛЕРИЈА '73
Број: 54/17
07.08 2017. год.
БЕОГРАД

GALERIJA '73

ИЗВЕШТАЈ О РАДУ

Културне установе - Галерија '73
за 2016. годину

јануар, 2017. године
БЕОГРАД

ГРАДСКА ОПШТИНА ЧУКАРИЦА
Шумадијски трг 2
Београд

Културна установа – Галерија '73
Београд, Пожешка 83а
Тел/Факс: 011/ 355-71-42
E-mail: gallery73@gmail.com
Бр.ж.р. 840-821664-03
ПИБ: 102951860

ИЗВЕШТАЈ О РАДУ ЗА 2016. ГОДИНУ

Прилог 1:

Поштовани,

На основу јавног конкурса који је трајао од 15. августа до 15. септембра 2015. године, Уметнички савет Галерије '73 у саставу: **Драган Милеуснић, Јован Ракић, Тијана Фишић, Владимир Комад и Љубица Миљковић**, на седници одржаној у петак, 16. октобра 2015. године, са почетком у 13 часова, прегледао је 115 приспелих пријава, од чега 109 пријава из Србије и 6 пријава из земаља у окружењу и одабрао следеће уметнике - њихове пројекте за излагачку сезону 2016. године, чије биографије и описе пројеката достављамо у материјалу. Укупно је одабрано 18 самосталних изложби по конкурс, 2 изложбе по позиву директора Галерије '73, 5 колективно традиционалних изложби и 1 изложба у оквиру манифестације Дани европске баштине 2016.

Остале активности реализоване у 2016. години обухватају различите креативне, педагошке и хуманитарне садржаје.

У протеклој календарској години изведено је више књижевних вечери, односно, промоција књига поезије, монографија и друго, јавних часова, трибина и концерата.

Извештај о раду Културне установе - Галерија '73 усвојен је на VIII седници Управног одбора, одржаној 17. фебруара 2017. године.

Извештај о раду Културне установе Галерија '73 обухвата списак реализованих програма:

14. јануар 2016. године у 19 часова - 26. јануар 2016. године

Добро Марић Маре – самостална изложба ЛЕТ

Добро Марић Маре дипломирао је сликарство на Академији ликовне уметности у Новом Саду 1993. године, у класи професора Јована Ракићића. Члан СУЛУВ-а од 1994. године. Живи и ствара у Тителу. Поред сликарства активно се бави цртежом и графиком.

Београдској публици представио се серијом најновијих слика рађених у периоду 2012-2015. године, на платну, комбинованом техником, акрилик-уље. Сlike су формата 105x200 цм. Претходни циклуси слика имају наслове попут „Отварање петог печата“, „Птице“ и сл. Овај циклус слика носи назив „Лет“. Циклус чини 15 слика. Уметник говори да се увек ради о метафоричким полазиштима, о симболици стварности. Сlike су рађене у част великог сликара Џексона Полока, где му у потпуности одговара стваралачки поступак грађења слике, сликарска акција, спонтана гестуалност, успостављање слободног протока боје - цурење.

Изложба је била отворена до 26. јануара 2016. године.

28. јануар 2016. године у 19 часова - 9. фебруар 2016. године

Милан Кулић – самостална изложба ОДНОСИ ПРОСТОРНИХ ОБЛИКА

Милан Кулић завршио је основне и мастер академске студије на Вајарском одсеку Факултета ликовних уметности у Београду, а тренутно је на завршној години докторских уметничких студија на истом факултету. Током 2013. године био је демонстратор на предметима Скулптура у камену, Технологија вајарства и Вајање на Факултету ликовних уметности у Београду. Члан је УЛУС-а од 2015. године.

Самостално је излагао у Руми 2011. године. Такође је учествовао на великом броју групних изложби у земљи и иностранству, као и на великом броју уметничких колонија и радионица (као што су Интернационални скулпторски симпозијум МЕРМЕР, Прилеп, Македонија 2015. године, Пети интернационални скуп вајара, Рипањ 2014. године, Студентска колонија Мермер и звуци, Аранђеловац 2012. и 2010. године, Студентска ликовна колонија ТЕРРА, Кикинда 2012. године...). Стипендиста је Фонда за младе таленте (2009/10 и 2011/12), као и Министарства просвете, науке и технолошког развоја (2008/09), где је од 2014. године ангажован као сарадник на пројекту Друштво, духовно – материјална култура и комуникације у праисторији и раној историји Балкана, ОИ 177012, при Балканолошком институту САНУ.

Добитник је Награде за скулптуру у материјалу СО Савски Венац, Факултет ликовних уметности (2012. и 2010. године) и награде Сретен Стојановић вајар, за резултате у скулптури, Факултет ликовних уметности (2011. године).

У Галерији '73 изложио је скулптуре које истражују природни процес слагања и таложења материје. Пратећи и размишљајући о природи материјала у коме су скулптуре настајале уметник је дошао до ликовних решења која теже прочишћењу форме и ослобађању од мотива. Скулптуре су израђене у следећим материјалима – дрво, камен, метал, теракота.

Изложба је била отворена до 9. фебруара 2016. године.

11. фебруар 2016. године у 19 часова - 23. фебруар 2016. године

Лидија Маринков Павловић - самостална изложба ВИРЦИНИЈИН МЕТОД

Лидија Маринков Павловић магистрирала је 2001. године на Академији уметности у Новом Саду, на одсеку за Сликарство, у класи професора Јована Ракицића.

Излагала је на више од 20 самосталних (Београд, Нови Сад, Бањалука, Крагујевац, Смедерево...) и на преко 100 колективних изложби у Србији и иностранству.

Више пута је награђивана за радове из области сликарства и проширених медија.

Запослена је на Академији уметности у Новом Саду у звању доценткиње, на катедри за Сликарство.

Серија цртежа под називом „Вирцинијин метод“ настајала је у протеклих неколико година, а почетна инспирација је потекла из читања есеја „Сопствена соба“ Вирциније Вулф.

Вирцинија Вулф, на почетку свог есеја, у немогућности да разуме мотиве аутора књиге о инфериорности жена, несвесно пројектује и црта његово лице и фигуру. Она схвата да је из ње проговорио пригушен гнев, „прерушен и сложен“, али и да је помешан са другим осећањима.

Цртежи који су настали кроз присвајање овог поступка представљају, у основи, серију портрета личности из јавног живота Србије (лекари, професори, глумци, режисери, сликари, ликовни критичари, итд.), који у већој или мањој мери имају утицај на друштво, па и на лични живот појединца. Међутим, ликовна интерпретација ових личности је у овом случају водила кроз одређену врсту деконструкције која обухвата свест о њиховим поступцима, говору, мимици лица, као и контекст одређеног културно-друштвеног миљеа којем припадају, а који је сам за себе пун посебних значења и вредности. Отуда су у овим радовима намерно коришћене потпуно различите технике и изрази, а личности су остале непрепознатљиве. Такође, сваки портрет прати и низ мањих скица.

Изложба је обухватала радове димензија 50x70 цм, као и низ мањих радова. Сви радови су реализовани на лепенци, у комбинованој техници.

Изложба је била отворена до 23. фебруара 2016. године.

10. март 2016. године у 19 часова - 22. март 2016. године

Миодраг Ивановић - самостална изложба ЧУВАРИ БАШТИНЕ

Миодраг Ивановић рођен је 1969. године у Приштини. Дипломирао је на Факултету уметности у Приштини, одсек ликовни, смер Вајарство, у класи проф. Зорана Каралејића. Код истог професора похађао је постдипломске студије. Магистрирао је на Универзитету уметности у Београду, UNESCO катедра, група за менаџмент у уметности и култури.

Радио је као асистент на катедри за вајарство, на предметима Скулптура у дрвету и металу, у периоду 2000-2006. г.

Учесник је већег броја семинара и конференција о културној политици, више ликовних колонија и излагао је на више колективних изложби.

Стипендиста је Краљевске Норвешке амбасаде, Владе Републике Србије и Универзитета у Приштини.

У настојању да се сачува историјска и културна баштина, посебно када је реч о нематеријалном културном наслеђу, важну и одговорну улогу, осим институција, имају и уметници. Тако је инспирација о светлим и херојским ликовима из наше историје проистекла као резултат сублимираних осећања на минуле догађаје у протеклој деценији на простору Косова и Метохије.

Београдској публици представио се иложбом десет скулптура у природној величини, изведених у комбинацији дрво-метал, а које представљају Југ Богдана и девет Југовића и део су циклуса изложби под називом „Чувари баштине“.

Изложба је била отворена до 22. марта 2016. године.

24. март 2016. године у 19 часова - 05. април 2016. године

Маја Гајић - самостална изложба ДИЈАЛОГ СА ДРВЕТОМ

2006 - 2010. Школа за дизајн Богдан Шупут, Нови Сад, смер: ликовни техничар

2010 - 2013. Факултет ликовних уметности, Београд, основне студије, смер: сликарство, класа професора Чедомира Васића

2013 - 2015. Факултет ликовних уметности, Београд, мастер студије, смер: сликарство

Август 2015. Летња академија у Салзбургу, Аустрија. Програм: фотографија, професор: Tobias Zielony

Изложени радови део су Мајине последње серије, настале инспирацијом природним материјалима, пре свега дрветом. Истраживање уметнице подразумева како инсистирање на племенитости овог материјала у извођењу појединачних комада, тако и у припреми самих средстава које за те потребе користи. Па тако, на

пример, угљен који употребљава припрема сама, као и пиљевину и, када је у прилици, при излагању својих радова настоји да прикаже и процес прављења материјала за рад.

Изложба је била отворена до 5. априла 2016. године.

19. мај 2016. године у 19 часова - 31. мај 2016. године

Јован Блат - самостална изложба скулптура СТВАРАЊЕ - ПОЧЕТАК

Јован Блат завршио је Вишу школу ликовних и примењених уметности у Београду и основне и мастер студије на катедри за скулптуру Факултета уметности и дизајна у Темишвару, Румунија. Од 2005. ради у ЦЛПУ Terra у Кикинди на месту управника атељеа Terra.

Изложба Јована Блата под називом „Стварање-почетак“ састојала се од низа сфера од теракоте различитих величина и текстура. Блат бира сферичан облик као један од основних архетипских облика тродимензионалне форме, који је врло симболичан. Он може представљати ћелију, појединца, планету, сунчев систем, галаксију...

Изложба је била отворена до 31. маја 2016. године.

02. јун 2016. године у 19 часова - 14. јун 2016. године

Сања Вуковић - самостална изложба ФРАГМЕНТИ ИГРЕ

Сања Вуковић рођена је 16. маја 1991. године у Чачку. Средњу уметничку школу завршила је у Краљеву, смер ликовни техничар. Уписала је Факултет ликовних уметности у Београду 2010. године, а 2013. године завршила основне академске студије у класи проф. Анђелке Бојовић. Мастер академске студије уписала је 2013. године у класи проф. Анђелке Бојовић. Тренутно је на завршној години мастер академских студија сликарства код исте професорке. Стипендиста је Фонда за младе таленте - Доситеја за шк. 2012/13. и шк. 2014/15; стипендиста Фонда за изузетно надарене ученике и студенте за шк. 2013/14.

Играчке су играле велику улогу у њеном детињству, као и данас када јој представљају инспирацију у раду, оне су њени главни актери. Користи играчке животиња од којих прави различите сцене, игра се са њима, даје им улоге и карактере окружења као што то деца раде у својој игри. Ставља их у различите ситуације сукоба, пада, спутаности; њих не води инстинкт као код животиња, већ снага појединца и управљачка моћ. „Све животиње су једнаке, али неке животиње су више једнаке од других.“ (Џорџ Орвел)

Симболика играчака, невиности игре, у овом случају, судара се са реалношћу и окрутношћу окружења. Као што играчке постоје од када постоји човек, тако постоји и зло којим је окружен. Дете кроз игру освешћује тај део, део окружења,

прилагођавања средини и окружности која ће га пратити кроз живот. У њеним сликама позадина је бела, тачно време је одсутно, она треба да говори о универзалности, не само о садашњем времену, већ и о прошлом и будућем, са непрепознатљивим законом и непредвидивим судом. Символика бодљи на сликама представља све оне препреке, недаће, мучнине са којима се човек сусреће, неке тако безазлене са којима се лако бори, док неке остављају дубоке последице. Оне су свуда око нас, неко вешто хода по њима, док некога ипак закаче.

Изложба је била отворена до 14. јуна 2016. године.

16. јун у 19 часова до 28. јун 2016. године

Самостална изложба слика: Ирина Черњавски Шантрић „Сасвим лично“

Ирина Черњавски Шантрић рођена је 1971. године у Пећи. Радни век започиње у „Регионалном музеју“ у Пећи, на радном месту галеристе, а потом на функцији директора „Регионалног музеја“. Од 1999. год. рад обавља преко Министарства за Косово и Метохију. Дипломирала је вајарство у класи проф. Зорана Каралејића, на државном Факултету уметности у Приштини. Магистрирала је сликарство код ментора проф. Петра Ђузе, на истом факултету. Од 1999. год., након рата на Косову и Метохији, живи и ради у Београду. Члан је „Удружења ликовних уметника Косова и Метохије“, „Удружења књижевника Косова и Метохије“, као и књижевних клубова „Чукарица“ и „Поета“. Добитник је неколико престижних награда за ликовно и песничко стваралаштво. До сада је имала преко тридесет самосталних и преко педесет колективних изложби у земљи и ван ње. Учесник је бројних културних манифестација, ликовних колонија и песничких сусрета у земљи и иностранству.

„Након дуге ликовне одисеје (двадесетогодишњег ликовног истраживања и стваралаштва), Ирина Черњавски Шантрић новим циклусом слика у потпуности је дефинисала своје карактеристично и веома особено сликарско дело. Целокупно њезино стваралаштво експлицитно припада дескриптивној сфери, на релацијама од реално – симболичког, преко асоцијативног до полуапстрактног. Са истим интензитетом и страшћу, уметница, у појединим делима се бави фигурама жена и женских ликова; на другим се делима њен креативни ангажман креће асоцијативним симболичким садржајима у којима преовлађују стилизоване представе птица и риба, које прекомпоноване у апстрактне садржаје на моменте указују на међусобну емоционално - симболичку повезаност. Јер, Ирина Черњавски Шантрић је не само сликар, већ и поета. У фундаменту њене ликовне поетике усидрена је жена, у потпуној аурној тајанствености и идеализованој (дотераној) грациозности, прожета дубоко личним дахом. У њеном сликарству, она је, начином представљања женске фигуре и одређених ликова које имају јасне аутопортретне карактеристике, свесно или не, уметнула део себе.

У жељи да досегне смисао властитог постојања у свету који је окружује, трагајући за што аутентичнијим ликовним изразом својих емотивних стања и преокупација, Черњавски Шантрић успоставља самосвојни, препознатљиви “портретно - фигуративни серијал” мистично сензибилних представа жена и женских ликова.“

Изложба је трјала до 28. јуна 2016. године.

30. јун у 19 часова - 12. јула 2016. године

Самостална изложба слика: Јана Куваља „Циклус Варијације II“

Јана Куваља рођена је у Бања Луци 1990. године. Уписала је Академију лепих уметности у Београду, у класи проф. Драгана Здравковића. Године 2013. завршила је основне студије на Факултету ликовних уметности у Београду, у класи проф. Анђелке Бојовић. Завршила је мастер студије 2015. год. код истог професора. Члан је УЛУС-а од 2016. године.

У Галерији '73 представила је серију слика из циклуса „Варијације II“, рађених техником уље на платну.

Изложба је била отворена до 12. јула 2016. године.

21. јул у 19 часова - 9. августа 2016. године

Самостална изложба слика: Анита Бунчић „Трансфигурације“

Анита Бунчић рођена је 1976. године у Београду. Дипломирала је сликарство 2000. године на Факултету ликовних уметности у Београду. Магистрирала је 2003. године, на истом факултету у класи проф. Слободана Роксандића. Члан је УЛУС-а од 2001. године.

У Галерији '73 представила се изложбом под називом „Трансфигурације“, која се састоји од слика - цртежа који су организовани у форме полиптиха, диптиха као и појединачних комада, рађених у техници акрил на лесониту. Серија слика - цртежа представља логичан наставак на претходну серију „Трансформације“. Радови су настали 2015. године. За разлику од претходне серије, ове слике-цртежи садрже флуидније и вибрантније ритмове, иако је колорит остао исти.

„Својом генезом, ликовни идиом Аните Бунчић припада традицији апстрактног експресионизма. На претходним изложбама се могло наслутити да јој је потребан још већи формат, још шири замах четком за потпуно ослобођен ликовни исказ, како би свој акумулирани енергетски, креативни потенцијал сажела у јединствен ликовни знак.

Радни видео запис о настајању ове серије слика – цртежа - полиптиха, диптиха великог формата у оквиру изложбе, објашњава магију, ритуалне поступке у транспоновању стваралачке енергије у ликовно дело. А трансформација се одвијала сама од себе - симултаном акцијом уз висок ступањ концентрације и осећаја за избалансирани притисак тела, четке у односу на тврду подлогу при nanoшењу унапред одабраних боја. Скоро дословно, уметница слика телом, интуитивно, целим својим бићем, без свесне контроле користећи, притом, и искуства борилачких вештина. Резултат оваквог – акционог, гестуалног приступа - су изразито динамичне композиције, које нам преносе енергију уметнице кроз боју, покрет маса, ритам потеза, убедљиве су метафоре људске и уметничке слободе, којима Анита Бунчић, кроз све своје стваралачке акције

и тежи.“

Вера Виторовић

Изложба је била отворена до 9. августа 2016. године.

11. август у 19 часова - 23. август 2016. године

Самостална изложба скулптура: Милан Срећковић „Генеза“

Милан Срећковић рођен је 1990. године. Дипломирао је 2009. године у Средњој школи за дизајн и стекао звање - техничар дизајна амбалаже. Након завршетка средње школе уписује Факултет примењених уметности у Београду, на одсеку примењено вајарство. Године 2013. завршио је основне академске, 2015. године и мастер студије. Члан је УЛУПУДС-а од 2015. године.

У Галерији '73 представио се серијом скулптура под називом „Генеза“. Фасциниран идејом издвајања биолошке материје из статичних, неорганских структура, Срећковић је апстраховао идеју генезе и материјализовао је кроз истоимену серију скулптура. Скулптуре серије „Генеза“ су планирано сведене, јасног и снажног израза, премда се одликују ка мерним димензијама. Извајане већином у патинираном гипсу, оне симулирају камен, у коме је исклесана само једна скулптура. Ипак, концептуални садржај групе потискује материјал у други план, а пажњу посматрача окупира уметничка идеја.

„Мало је таквих појава у историји човечанства које једнако буде интересовање, инспиришу веровања, подстичу на истраживање и распаљују расправе као што је то питање постанка. Гогеновско „Ко смо, одакле долазимо, куда идемо?“ и даље је горуће питање креационистичког и дарвинистичког погледа на свет, како у домену науке, тако и у сфери уметности у којој прожима све медије и надахнуће преноси са старијих генерација на нове. Припадник младе генерације београдских вајара, Милан Срећковић ухватио се храбро у коштац са вечном темом постанка. Фасциниран идејом издвајања биолошке материје из статичних, неорганских структура, он је апстраховао идеју генезе и материјализовао је кроз истоимену серију скулптура. Пречистивши мисао о настанку животне материје, Срећковић је приступио промишљању формалних односа између геометријских структура и аморфних, органских облика. Кроз употребу и паралелно постављање различитих волумена, уметник је креирао скуп вишеструко симболичних радова. Универзални нуклеус је увек фокус скулптуре као главни носилац идеје. Јајолика форма, симбол клице живота контрастирао оштрим, монолитним структурама из којих се ослобађа, и које неумитно ломи у константном стремљењу ка етру. Драперија која обавија и штити нуклеус подсећа на мишићно ткиво и напрегнуте тетиве доприносећи тиме енергетској вредности дела. Снага акумулирана у скулптурама тежи независности и држи посматрача у изчекивању коначног момента рођења. Потенцијална енергија радова је готово опипљива и антиципира кинетички ватромет, док држи посматрача у трајном стању слушања вођице, нудећи једино сугестију олакшања које би донело хармонско разрешење. Стога скулптуре генезе постоје у два универзума, осликавајући онај

кратак моменат између инкубације и одвајања. Скулптуре серије „Генеза” су планирано сведене, јасног и снажног израза, премда се одликују ка мерним димензијама. Извајане већином у патинираном гипсу, оне симулирају камен, у коме је исклесана једино скулптура „Рађање”. Ипак, концептуални садржај групе потискује материјал у други план, а пажњу посматрача окупирала уметничка идеја. Метафора о стварању Милана Срећковића је напета, али оптимистична, попут пута који се пред овим уметником простире, и коме тек треба да будемо сведоци.”

Ана Бамбић Костов, историчарка уметности

Изложба је била отворена до 23. августа 2016. године.

25. август у 19 часова - 6. септембар 2016. године

Самостална изложба карикатура: Петар Писместровић „Београд и ја”

Отварање самосталне изложбе карикатура аутора Петра Писместровића, под називом „Београд и ја“, одржано је у Галерији '73 у четвртак, 25. августа 2016. год. у 19 часова.

Овом изложбом Писместровић бележио је време које је за нама и личности из сфере уметности и културе које су га обележиле. Поставку су чиниле карикатуре најзначајнијих наших писаца, глумаца, спортиста, музичара и других јавних личности, који су оставили дубок траг у нашем културном животу и уметности уопште.

Петар Писместровић је рођен у Сремској Митровици 3. маја 1951. године. Студирао је на Факултету политичких наука у Загребу. Прву карикатуру објавио је 1968. године у спортском магазину „Темпо“, а од 1972. године ради као професионални карикатуриста.

Поред сарадње с више од 60 новина и часописа, излагао је своје радове на 40-ак самосталних изложби у бившој Југославији и Аустрији. Учествовао је на бројним изложбама и фестивалима карикатура широм света и добитник је пет првих награда, двапут у Толентину (Италија), Дева (Румунија), Загребу, Београду и Приштини, као и друге награде у Сеулу (Кореја), Толентину (Италија), "Excellence Prize" у Токију (Јапан), те специјална награда у Истанбулу (Турска), Анкони (Италија), Штутгарт (Немачка), Сисак итд. Један од оснивача Хрватског друштва карикатуриста (ХДК). Од 1991. живи у Аустрији и ради за *Kleine Zeitung* (Грац/Клагенфурт). Његови радови су објављивани у више часописа и новина, као што су *Небелспалтер* (Швајцарска), *Courier International* (Француска), *New York Times* (САД), *International Herald Tribune* (Француска), *Cicero* (Немачка) и многи други. Уз рад на пољу карикатуре покренуо је и организовао 7 фестивала карикатура. До сада му је објављено укупно 9 књига карикатура, једна у Југославији и осам у Аустрији. Поред властитих књига, његове карикатуре се налазе и у књигама: „Eurospot“ (Немачка), три књиге „The Finest International cartoons Of Our Time“ (САД), Мерилин у уметности, Мадона у уметности (Велика Британија), „The Big Book of Bush“ (САД), Обама у карикатури (Француска), Најбоље политичке карикатуре (САД) итд. Члан је три синдиката карикатуриста и

to Cartonost&Wrighers sindicat - New York Times, Politicalcartoons (САД) и Artizans (Канада). Поред рада на пољу карикатуре бави се и илустрацијама разних књига, плакатима и дизајном плоча.

Изложба је била отворена до 6. септембра 2016. године.

8. септембар у 19 часова - 20. септембар 2016. године
Самостална изложба: Никола Лазић „Геометрија златне нити”

Никола Лазић рођен је 1991. у Београду. Прву годину мастер студија на Факултету ликовних уметности у Београду завршава на програму размене на у Akademie der bildenden Künste у Минхену, Немачка. Мастер студије завршио је 2015. године у Београду. Учествовао је у више групних изложби у земљи и иностранству.

Београдској публици се Никола Лазић представио амбијенталном поставком, кроз скулптуре и слике које у минималистичком духу исцајају оштре геометријске облике троугла, квадрата или круга. Хладан метални одјек материјала, утишан и оплемењен златним интервенцијама које му дају димензију свевремености, протежу се ваздухом величајући фундаменталне геометријске принципе схватања простора. Супротно од природних несавршености, чисте, „перфектне“ форме у значењу освешћеног, бистрог ума који обуздава појавни свет, као вечита људска тежња издвојене су у овој поставци као суштински идеали когниције. У цртаним и сликаним студијама, од минијатурних до метарских формата, Лазић осмишљава могућности планирања немогућег простора, који заједно са позлатом евоцирају идеју бесконачности. Свођење на базичне елементе поимања визуелне стварности у овој изложби опредмеђује сталну потребу да необузданост и непредвидивост природе подредимо себи.

Изложба је била отворена до 20. септембра 2016. године.

22. септембар у 19 часова - 4. октобар 2016. године
Дани европске баштине: Изложба фотографија „Чукарица између традиционалног и савременог“

У оквиру манифестације ДАНИ ЕВРОПСКЕ БАШТИНЕ, чија је овогодишња тема „Културно наслеђе и заједнице – живети с наслеђем“, Културна установа Галерија `73 представила се изложбом фотографија Чукарице – сусрет старих и нових архитектонско урбанистичких трендова, под називом „Чукарица између традиционалног и савременог“.

Чукарица је имала судбину многих насеља и места која су новим урбанистичким плановима доживљавала велике промене – са једне стране мењале су се улице и квартави, и са друге стране, услед све већих миграција становништва и потребе за смештајним капацитетима, архитектонско урбанистички изглед општине се значајно променио. Чукарица је доживела једну рапидну урбанистичко-архитектонску трансформацију, постала једна урбана целина, атрактивна пословно-стамбена дестинација.

Овом изложбом, која је замишљена као својеврстан времеплов, подсетили смо се како се Чукарица мењала, расла и развијала, све до данашњих дана.

У оквиру трајања изложбе организована је трибина на тему „Чукарица - између традиционалног и модерног, изазови савременог живота“. Гости трибине били су истакнути историчари, архитекте и социолози, који су са стручно теоријског аспекта говорили о културолошким и социолошким феноменима, историјском наслеђу и архитектонским изазовима са којима се Чукарица током протеклих година суочавала. Трибина је била замишљена као могућност да се укаже на потенцијале које ова општина има, али и на перспективе развоја.

6. октобар 19 часова - 18. октобар 2016. године

Самостална изложба слика: Маша Ђуричић Џуцевић „Рефракција идентитета – портрети Маше Ђуричић“

Маша Ђуричић Џуцевић рођена је 1979. године. Дипломирала је 2003. године на Факултету ликовних уметности у Београду, а 2010. године магистрирала на одсеку за сценски дизајн Универзитета уметности у Београду. Члан је УЛУС-а од 2004. године. Живи и ради у Бечу и Београду.

Маша Ђуричић Џуцевић у Галерији '73 представила је серију портрета насталих у протеклих неколико година. Тема портрета и аутопортрета, доминатна у њеном досадашњем раду, вековима је присутна у ликовној уметности. Суштина је увек иста, тражење архетипског у ликовима конкретних личности. Приступајући овој теми без жеље да се задржава на реалним, карактерним цртама модела, ослања се на стања и расположења која најчешће тражи кроз боју и гест. Циљ није да се идентификује појединац, већ да се прикажу осећања својствена свима. Приступ је делимично другачији на аутопортрету у односу на портрете других, јер као аутор и модел осећа већу слободу да експериментише са својим ликом и кроз своја расположења.

„На овој изложби је приказана најновија серија радова, израђених са великим еланом, сведеношћу израза, четкицом која обухвата, описује, па и обликује, интерпретирајући црте и израз лица модела, али и пратећи динамику покрета главе, мишића, правца погледа - чиме се допушта, па и шири, поље оптичког, све до потпуног разливања нехомогеног светлосног таласа, кроз видљиве и невидљиве поларизационе површи слике.“ *Милица Лапчевић*

Изложба је била отворена до 18. октобра 2016. године.

20. октобар у 19 часова - 1. новембар 2016. године

Љиљана Бурсаћ: Самостална изложба радова на папиру из циклуса Логос - пројекат : Logos, Време је доступно/ The Time is available

Отварање самосталне изложбе Logos, Time is available / Време је доступно, академске сликарке Љиљане Бурсаћ одржано је у четвртак 20. октобра 2016. год. у 19 часова.

Четврта изложба циклуса Logos inscription / Уписани логос, под називом Logos, Time is available / Време је доступно, мултимедијалног је карактера и обухвата неколико сегмената: модификоване репринте - artist's book у форми књига - објеката или у виду зидних инсталација променљивих димензија, цртеже на паус папиру у форми зидних инсталација Апстрактно писмо / Aseptic writing, као и читаоницу дигиталног простора у оквиру које је публика имала прилику и да рукује одабраним експонатима.

Осим мултимедијалне поставке, на самом отварању, уметница је започела подухват ручног репродуковања рукописа на графофолији, а које је, такође, изводила и свакодневно, током трајања изложбе. Поред радова Љиљане Бурсаћ, у поставку је био укључен и рад академског сликара Дејана Богојевића, као и амбијентална, минималистичка обрада извођења композиције из рукописа Le Chansonnier Cordiforme Марка Миливојевића.

Стручно вођење кроз изложбу приредила је историчар уметности Ирина Томић, у петак, 21. октобра, у 18 часова.

Љиљана Бурсаћ рођена је 27. 10. 1946. год. у Крагујевцу, Србија. Студирала је на Ликовној академији у Бечу, Аустрија, а усавршавала се и студијски боравила у САД, Немачкој, Француској, А. Р. Сирији и Израелу. Члан је УЛУС-а од 1972. год. Корисник је стипендије Фонда Младих 1972 – 74. и 1975 – 77. год. Од 1971. год. приредила је више од 40 самосталних изложби и учествовала је на преко три стотине групних изложби у земљи и иностранству. Њена дела налазе се у угледним музејско-галеријским установама и приватним збиркама широм некадашње Југославије и у свету. Оснивач је и председник Арт Форум-а.

Изложба је била отворена до 1. новембра 2016. године.

3. новембар у 19 часова - 8. новембар 2016. године

**Културни центар Чукарица: Годишња изложба полазника мреже
Универзитета за треће доба**

Традиционална годишња изложба слика полазника и чланова мреже Универзитета за треће доба на тему „Моја машта, чини свашта“ у организацији Културног центра „Чукарица“, била је отворена у „Галерији '73“ у четвртак, 3. новембра 2016. године, са почетком у 19 часова.

Радове рађене у различитим ликовним техникама изложило је око 40 аутора. Поред полазника и чланова Студија цртања и сликања Културног центра „Чукарица“ на изложби су учествовали полазници и чланови: УК „Палилула“, АД „Ђуро Салај“, Академије „Едукатива“ и Центра за образовање и културу „Божидарац 1947“.

Посетиоци су могли да уживају у изложеним радовима до 8. новембра 2016. године.

11. новембар у 19 часова - 12. новембар 2016. године

Изложба слика из колекције Галерије '73

Отварање годишње изложбе радова из колекције Галерије '73 одржано је у петак, 11. новембра 2016. год. у 19:00 часова. На изложби су приказани радови из колекције Галерије '73, а које су уметници даривали галерији у претходном периоду.

14. новембар у 19 часова - 22. новембар 2016. године

Дања Текић: Самостална изложба графика: Структура I

Отварање самосталне изложбе графика Структура I, ауторке Дање Текић, одржано је у понедељак, 14. новембра 2016. год. у 19:00 часова.

Поставку су чинила седамдесет и два графичка листа изведена у техници литографије, који граде економичну, правилну (симетричну) и једноставну геометријску форму. *„Сваки графички лист је шифрован и представља засебну целину која је ликовно самодоволна. Међутим, уколико је постављен на одговарајуће место у датој схеми, он чини део јасне растерске структуре засноване на линијској узастопности која има свој ток и правац кретања. Растер схема дефинише структурални простор (транс)формације визуелне прогресије и наглашава њена немиметичка својства“.* (Дања Текић, из предговора за каталог)

Такође, изложено је и неколико серија (не)типичних литографских отисака, који су настали тако што је уметница на матрицу – квадратну површину на камену – ређала претходно исечене шаблоне од папира који су на посредан начин формирали облик штампане површине отиска. Њиховим поновним коришћењем настала је серија литографија на кинеском папиру.

Дања Текић (Београд, 1989) завршила је основне и мастер академске студије на Графичком одсеку Факултета ликовних уметности у Београду. Тренутно је на завршној години докторских студија на истом факултету. Током 2012/2013. године била је ангажована као демонстратор у литографској радионици на Графичком одсеку ФЛУ. Самостално је излагала девет пута (Београд, Ниш, Крагујевац, Краљево, Ћуприја) и учествовала на великом броју групних изложби у земљи и иностранству (Македонија, Словенија, Босна и Херцеговина, Румунија, Италија, Пољска, Немачка, Холандија, Велика Британија, Португал, Сједињене Америчке Државе, Бразил, Египат, Кина). Добитница је награде „Марко Крсмановић“ – за иновативни приступ графици, Факултет ликовних уметности (2012), као и Награде Факултета ликовних уметности за графику (2011).

Оснивач је Фестивала студената Универзитета уметности у Београду – ФЕСТИУМ.

Изложба је била отворена до 22. новембра 2016. године

29. новембар у 19 часова - 6. децембар 2016. године

Самостална изложба слика: Иван Накић „Свет из мог угла“

Отварање самосталне изложбе слика Ивана Накића, под називом „Свет из мог угла“, одржано је у Галерији '73 у уторак, 29. новембра 2016. год. у 19:00 часова.

Иван Накић је сликар пејзажа, мртвих природа, композиција архитектонских облика. Поред тога, кроз дуги низ година сликарства обухватио је и теме портрета. Природу и лепоту природе појашњава са пејзажним мотивима, при чему осликава духовно поимање породичног дома сублимирајући спој живота, природе и човека. Одлика сликарства Ивана Накића је препознатљив лични сликарски рукопис, што гледаоцу јасно приказују његова сликарска платна.

Портрет патријарха Павла, који је Иван Накић насликао и поклонио патријарху, налазио се у његовој болничкој соби на Војномедицинској академији. После смрти патријарха Павла, портрет се налазио у манастиру Раковица, а након изложбе у Галерији '73, изложен је и у Музеју српске православне цркве.

Иван Накић је рођен у Бујановцу код Врања 1942. године. Био је полазник сликарске школе професора Сергеја Јовановића и, такође, школе сликарства у Дому културе „Вук Караџић“ у Београду. Од 1970. године до данас урадио је више стотина слика, углавном у техници уље на платну. Излагао је на више групних изложби, између осталих и у Загребу, Београду и Земуну. Самостално је излагао у Београду 1991, Нишу 1996, Прокупљу 2013, Алексинцу 2013. и Сремчици 2016. године. Живи и ради у Београду.

Изложба је била отворена до 6. децембра 2016. године.

8. децембар у 19 часова - 20. децембар 2016. године

Радови из колекције Александра Ђорђевића

Отварање изложбе радова из колекције Александра Ђорђевића, одржано је у четвртак 8. децембра 2016. год. у 19 часова.

На изложби су били изложени радови: Дада Ђурића, Миодрага Рогића, Јована Ракићића, Љубодрага Јанковића, Лазара Димитријевића, Драгане Јовчић, Филипа Буловића, Милана Цилета Маринковића, Драгослава Кнежевића, Зорана Павловића, Слободана Сотирова, Стојана Пачова, Кемала Рамујкића и Косте Брадића.

Александар Ђорђевић, по струци економиста, а по вокацији заљубљеник у уметност и колекционар српске модерне и наивне уметности. Завршио је студије Историје уметности у Шведској, где је живео и радио. Током магистарских студија,

као носилац стипендије Carl von Linne изучавао је афричку уметност на University of KwaZulu-Natal у Јужној Африци. У циљу промоције српске културне баштине у Шведској организовао је четири изложбе слика из своје приватне колекције - 2007. Nordic Museum – Стокхолм; 2008. Royal gallery, Drotningholm – Стокхолм; 2009. Kulturhus – Лександ; 2013. Kulturhus – Лександ /заједничка изложба са галеријом Надежда Петровић - Чачак/.

Изложба је трајала до 20. децембра 2016. године.

22. децембар у 19 часова - 24. јануар 2017. године

Колективно традиционална изложба: 29. Чукарички ликовни салон

Чукарички ликовни салон Галерије '73 је традиционална ликовна манифестација која се одржава више од две деценије. О концепцији Салона одлучује Уметнички савет галерије, састављен од признатих стручњака у области ликовних уметности. Намера организатора ове изложбе јесте да окупи ауторе добре репутације на београдској ликовној сцени.

На овогодишњи Салон позвани су да изложе своје радове: Јелена Аранђеловић, Ђорђе Арнаут, Никола Вукосављевић, Драгољуб Димитријевић, Александар Ђурић, Миодраг Живковић, Босиљка Зиројевић, Жолт Ковач, Владимир Комад, Срђан – Ђиле Марковић, Владан Мартиновић, Фердо Предраг Микалачки, Драган Милеуснић, Зоран Мишић, Зоран Мишић Ziff, Миодраг – Мишко Павловић, Саво Пековић, Владимир и Милица Перић, Јована Петковић, Димитрије Пецић, Драган Раденовић, Петар Радловић, Славољуб – Џаја Радојчић, Јован И. Ракићић, Мина Ракићић, Владо Ранчић, Александар Рафајловић, Јованка Станојевић, Милица Стевановић, Тодор Стевановић, Игор Степанчић, Видоје Туцовић, Вјекослав Ђетковић и Тијана Фишић.

Изложба је била отворена до 24. јануара 2017. године

„Пошто је уметнички живот Београда сведен на круг двојке, посебно радују активности изван њега, у неким другим просторима. Један од оних значајнијих јесте и овај Галерије '73, установе која већ деценијама нуди корисне, добре и занимљиве ликовне и културне садржаје, међу њима и традиционални Чукарички салон. На досадашњим изложбама овог ликовног анала заинтересовани су могли да се упознају са стваралаштвом уметника који живе или стварају на Чукарици, али и са опусима оних који постижу запажене резултате широм Србије. Могло би се рећи да су на њима остварења приказивали најугледнији уметници различитих генерација и поетика. Тако је и ове године.

За излагање на 29. Чукаричком салону одазвало се тридесет четири аутора од академика Милице Стевановић и Тодора М. Стевановића, преко угледних професора уметничких академија Николе Вукосављевића, Александра Ђурића, Миодрага Живковића, Босиљке Зиројевић, Владимира Комада, Мишка Павловића, Саве Пековића, Димитрија Пецића, Џаје Радојчића, Јована Ракићића, Владе Ранчића, Видоја Туцовића, Вјекослава Ђетковића и Тијане Фишић, до осталих

средовечних и најмлађих, већ овећаних наградама или оних који ће их тек добити. Они су радове изабрали по сопственом осећању, али ова изложба није скуп њихових хетерогених естетика и уверења, него поглед на савремена дешавања у ликовној уметности Србије. И овакав случајни статистички узорак уверава нас да има много даровитих уметника чији се сензибилитети и разликују и преплићу, заинтересованих за класичне ликовне дисциплине и тзв. нову праксу.

Већина учесника овогодишњег Чукаричког салона негује и својим даром, развија сликарство, скулптуру, цртеж и графику, мањина истражује унутар нових медија и фотографије. Једни су се определили за фигурацију, други за апстракцију, једни за експресивно, други за контемплативно и рационално. Поједини полазе од реалног да би стигли до надреалног и метафизичког, понеки вредности традиције успешно уводе у савремене тенденције. Има усмерених искључиво на пластичну грађу, на суштину цртачког или пиктуралног, на могућности несликарских материјала, такође и оних посвећених сложеним иконографијама или минималистичким исказима, али и социјално ангажованим мотивима, јер реагују на дешавања у друштву или износе egzистенцијалне и друге недоумице о уметности и животу.

Чукарички салон није битан само као својеврсан, врло редукован преглед савремене српске уметности, него и зато што деценијама успешно траје. На тај начин показује да оснивачи Галерије '73 и њени финансијери знају да цене уметност која остаје као траг о свима нама".

Љубица Миљковић

ОСТАЛИ ПРОГРАМИ

ЈАВНИ ЧАС

Ученици XIII београдске гимназије са професорком Горданом Иветић и средње Хемијске школе, са професором Милошем Цветковићем, посетили су готово све изложбе које су реализоване у протеклој излагачкој години и тако реализовали јавне часове у Галерији '73. Том приликом, уз активно учешће уметника и кустоса изложби, младима су на непосредан и крајње стручан приступ приказана уметничка дела, начин њиховог настанка (од почетне идеје до коначне реализације), уз детаљна објашњења о историји уметности, ликовним појмовима и техникама.

КЊИЖЕВНЕ ВЕЧЕРИ

Петак, 16. март 2016. године у 18 часова

Промоција романа „Опет сам те сањао“ ауторке Љиљане Шарац

У Галерији '73, у среду 16. марта ове године, са почетком у 18 часова, представљен је роман „Опет сам те сањао“ ауторке Љиљане Шарац.

Лик непознате жене пробија се кроз Дамјанове снове удахњујући нов смисао његовом животу, обесмишљеном откад је изгубио супругу и дете. Кад напоскон спозна да је тајанствена жена која га опседа у сновима деспотица Ирина Бранковић, Дамјан се мало-помало мења. Сели се у Смедерево, Јеринину негдашњу престоницу, и спознаје да само он може донети спокој сенима деспотице, која страхује да ће јој ловци на благо развејати кости. Кад се уз Дамјанову помоћ Јеринина душа напоскон смири, и Дамјан ће пронаћи мир благословен новом љубављу. Омражена и најневољенија српска деспотица, којој се данас ни гроб не зна, Проклета Јерина, добила је прилику у овом роману да проговори као жена – исповедајући се искрено и снажно и показујући ново лице толико различито од оног у српској народној традицији.

Петак, 27. мај 2016. године у 18 часова

Клуб писаца Чукарица: „Песничко пролеће Чукарице 2016.“

У петак, 27. маја 2016. године, са почетком у 18 часова, у Галерији '73 одржано је завршно вече – „Песничко пролеће Чукарице 2016“. Том приликом, Клуб писаца Чукарица прогласио је награђене и похваљене ауторе и промовисао Зборник – „Песничко пролеће Чукарице 2016“.

Прилику да се представе имали су и сви аутори чије су песме заступљене у Зборнику, а присутнима су се обратили чланови жирија овогодишњег Конкурса, на челу са госпођом Радинком Стојковић – председницом жирија, главни и одговорни уредник Зборника – Радомир Бајо Јојић, као и председник Клуба писаца Чукарица – Неђо Ћић Стојановић.

Понедељак, 3. октобар 2016. године у 18 часова

Пријатељи деце Чукарице: Промоција збирке песама „Живот од Снова“

У понедељак, 3. октобра, са почетком у 18:00 часова, Пријатељи деце Чукарице у Галерији '73 представили су збирку песама „Живот од Снова“, чиме је и званично почело обележавање Дечије недеље на Чукарици. Збирка дечијих песама „Живот од Снова“ обухвата 85 песама деце и младих из школа са Чукарице који су били учесници општинског такмичења „Песнички сусрети деце и младих Чукарице“, одржаним школске 2015/2016.

„Песнички сусрети деце и младих“ су једно од такмичења које Пријатељи деце свих београдских општина и градска организација Пријатеља деце успешно реализује више од 20 година у сарадњи са школама, културним установама и уз подршку локалних и градских институција.

На Чукарици је установљена пракса да се после одржавања Сусрета објави збирка песама деце и младих који су те године учествовали. Прва збирка изашла је 1995, а у последњих 5 година ово је трећа збирка коју објављујемо. Сва деца и школске библиотеке добили су на поклон свој примерак збирке.

Деца су водила разговор са песницима-водителјима који су били чланови жирија на одржаним такмичењима, а програм су додатно улепшали деца и млади из хора и оркестра Саше Костића.

Четвртак, 13. октобар 2016. године у 19 часова **Дани Алжира у Галерији '73**

У сусрет 61. Међународном београдском сајму књига, у четвртак, 13. октобра, са почетком у 19 часова, у Галерији '73 организована је промоција књиге ауторке Александре Војиновић, под називом „Сећања на Алжир“. Током промоције књиге била је уприличена и промоција музике Алжира, њихове народне ношње и обичаја. Промоцију је организовала Градска општина Чукарица, „Друштво пријатеља Алжира“ и Галерија '73, уз подршку Амбасаде Алжира у Београду.

„Сећања на Алжир“ је књига сећања на време проведено у Алжиру, о граду Алжиру, о женама Алжира, где се кроз личну причу говори о свему ономе што је ауторка доживела у овом граду, а што је постало саставни део њене личности.

Књига говори о људима које је упознала, о њиховим животима, карактеру, о њиховој величини и топлини. Истовремено, то је документ који истинито, али и дубоко емотивно, представља једно време и живот жене из дипломатског света. Она је и сведочанство за боље упознавање алжирског народа, обичаја, културе и ширине, сагледано кроз визуру странкиње, с погледом некога ко је истовремено и учесник и посматрач.

Једноставно, ово је књига захвалности, али и својеврсно признање свима који су преживели то време, и у њему нису заборавили да буду хумани и топли људи. Кроз књигу се могу упознати многе обичне, а изузетне жене пореклом из нашег поднебља, као и аутентичне Алжирке, хероине једног, за живот тешког времена, у којем су умеле да изнесу и сачувају велике тековине, као што су породица и љубав, хуманост и храброст.

Среда, 23. новембар 2016. године у 18 часова

Клуб писаца Чукарица: „Песничком речју стоп насиљу“

Клуб писаца Чукарица се још једанпут прикључио пројекту „Стоп насиљу над женама“. У питању је регионални уметнички пројекат у коме учествују писци и

песници из читавог региона (Србије, Босне и Херцеговине, Хрватске). Песникиња из Загреба Лидија Пуђак је била зачетник овог уметничког пројекта. Њена идеја је веома брзо прихваћена од писаца и песника, те је прошле године у више од тридесет градова са простора бивше Југославије, у истом дану и у отприлике исто време, одржано књижевно вече посвећено борби против насиља над женама. На тај начин су писци и песници својом речју дали допринос овој борби, желећи да буду весници новог буђења потребе у нама да станемо на пут овој ружној и негативној појави у људском друштву. У питању је својеврстан апел друштву да се стане на пут насиљу над женама, овој, нажалост, веома распрострањеној појави. Занимљивост и специфичност овог пројекта се огледа и у томе што су се писци и песници из разних држава својеволјно и беспоговорно удружили у једној хуманој мисији, тежећи ка истом циљу. Зато је у среду, 23. новембра у 18 часова, у исто време послата порука подршке женама које трпе насиље.

Клуб писаца Чукарица био је организатор овакве вечери у Београду. Песници и писци, чланови Клуба писаца Чукарица, својим стиховима и својом речју веома радо су се прикључили овој хуманој иницијативи. Домаћин ове вечери била је Галерија '73.

Четвртак, 1. децембар 2016. године у 18 часова

Додела награде „Мирослав Дерета“ за најбољи необјављени роман у 2016. години „Глинени краљ“ Бранке Селаковић

Награда „Мирослав Дерета“ за најбољи необјављени роман за 2016. годину уручена је у Галерији '73, у четвртак, 1. децембра 2016. год. лауреату Бранки Селаковић за роман „Глинени краљ“. Доделом награде „Мирослав Дерета“ почели су традиционални Децембарски дани Чукарице, који се организују поводом Дана општине Чукарица. Књижевну награду „Дерета“ Градска општина Чукарица и Издавачки атеље Дерета додељују већ једанаести пут, а 2016. године на конкурс је стигло 132 рукописа. Награду су уручили председник Градске општине Чукарица Срђан Коларић и директорка Издавачке куће Дерета Дијана Дерета.

Упућујући честитке овогодишњем лауреату, председник општине Чукарица је истакао да је учешће на конкурс за престижну награду „Дерета“ подстицај књижевним ствараоцима да представе своја књижевна дела широј јавности. „Општина Чукарица се труди да пружи прилику и отвори пут уметницима и ствараоцима, а манифестације које у том смислу организујемо део су наше културне мисије“, рекао је председник Коларић и том приликом позвао присутне да присуствују традиционалним Децембарским данима Чукарице.

Директорка Издавачке куће Дерета, Дијана Дерета, захвалила се општини Чукарица и упутила честитке Бранки Селаковић. Председник жирија за доделу награде Зоран Богнар истакао је да је овај конкурс био пионирски пројекат, јер се раније није додељивала награда за необјављени роман. „Већ 11 година награђујемо најбоље рукописе који имају књижевни живот“, истакао је Богнар. Добитница награде

Бранка Селаковић се захвалила присутнима што су дошли да подрже једну лепу идеју о писању.

О делу „Глинен краљ“ говорио је Петар Арбутина, члан жирија.

У музичком делу програма учествовале су ученице музичке школе „Ватрослав Лисински“ Исидора Готовчевић и Ана Мојсиловић.

Петак, 9. децембар 2016. године у 19 часова

Промоција романа „Божија воља“ аутора Ђорђа Кадиевића

Ђорђе Кадиевић, познати српски редитељ и ликовни критичар, дугогодишњи уметнички руководиоца Галерије '73, одржао је у петак 9. децембра промоцију романа „Божија воља“, који је, такође, у сарадњи са „Орфелин“ издаваштвом из Новог Сада, представљен и на овогодишњем Сајму књига.

Роман се бави мрачним дешавањима у Београду и на Умци пред крај II светског рата, с тим што је мање историјски, а више психолошко-егзистенцијалистички, са повременим упливима фолклорне фантастике и хорора.

О роману су, поред аутора, говорили и Дејан Огњановић и Миленко Бодирогић, уредници издавачке куће „Орфелин“, а уједно и едиције „Глуво доба“ којој „Божија воља“ припада.

Посетиоци су били у прилици да разговарају са аутором, сазнају кључне појединости из његове биографије, које су умногоме утицале на стварање овог романа.

Уторак, 27. децембар 2016. године у 17 часова

Удружење Стари Чукаричанин: Песничко стваралаштво чланова удружења „Стари Чукаричанин“

У оквиру манифестације Децембарски дани Чукарице, у Галерији '73 одржано је књижевно вече ТРАГОМ ПЕСАМА И СЛИКА, на коме је промовисана збирка радова чланова Удружења „Стари Чукаричанин“.

Велики број најстаријих грађана Чукарице и присутни гости имали су прилику да уживају у богатом програму који су приредили чланови Удружења „Стари Чукаричанин“, читајући своје стихове објављене у збирци песама чланова овог Удружења.

Све присутне поздравила је Зорица Кукуљац, председница Удружења и Мирела Пудар, в.д. директора Галерије '73, која је била домаћин ове вечери.

ЊИЖЕВНИ ПРОГРАМ „ШТА ЧИТАМ, КАКО ПИШЕМ“

Уторак, 23. фебруар 2016. године у 19 часова

Књижевни програм „Шта читам, како пишем“- представљање Александра Диклића

Гост књижевног програма „Шта читам, како пишем“, у уторак, 23. фебруара, био је Александар Диклић, аутор телевизијског серијала и истоимене књиге „Београд, вечити град“ и серијала „Сто сенки над Београдом“ који се у то време емитовао на РТС-у. Разговор је водила Сања Милић, уредник на Другом програму Радио Београда.

Била је то прилика да се гости упуте на сентиментално путовање кроз историју, да сазнају у каквој су вези мит о Аргонаутима и Београд, шта је Ајнштајн мислио о Београђанима, када је одиграна прва београдска бејзбол утакмица...

Могли су да чују зашто је после серијала настала и књига „Београд, вечити град“ и куда ће нас одвести ново Диклићево дело - „100 сенки над Београдом“ - које смо у то време имали прилике да гледамо на РТС-у.

Уторак, 22. март 2016. године у 19 часова

Књижевни програм „Шта читам, како пишем“ - представљање писца Миомира Петровића

Гост Програма „Шта читам, како пишем“, у уторак 22. марта, са почетком у 19 часова, био је Миомир Петровић, писац.

Миомир Петровић (Београд, 1972), писац и теоретичар уметности. Дипломирао је и магистрирао на Факултету драмских уметности, а докторирао на Одсеку за интердисциплинарни студије Универзитета уметности у Београду. Радио је као драматург у Атељеу 212 и у Народном позоришту у Београду. Ванредни је професор на Факултету за културу и медије и на Институту за уметничку игру у Београду.

Објављена и извођена дела

Романи: „Сакаћење романа“ (1997), „Панкратион“ (1998), „Самомучитељ“ (2000), „Персијско огледало“ (2001), „Архипелаг“ (2003), „Лисичје лудило“ (2005, македонско издање 2007), „Стаклена прашина“ (2006), „Либанско лето“ (2007), „Бакарни бубњеви“ (2009), „Галеријеве ватре“ (2011) и „Мирис мрака“ (2013).

Објавио је књигу прича „Течни лед“ (2011).

Петровић је написао и драме: „Вагабунд у градском врту“ (1995), „Аргивски инцидент“ (1996), „Демијург“ (1997), „Appendix“ (1997), „Чопор“ (1998) и „Вучије легло“ (2000).

Миомир Петровић је, такође, и аутор уџбеника *Ослобођење драме* (2011) и *Креативно писање, наратолошки приступ тексту и контексту* (2011).

Добитник је Октобарске награде града Београда 1996. године.

Живи и ради у Београду.

Присутни гости имали су прилику да сазнају зашто је овај драматург по образовању највећи део свог уметничког рада посветио писању романа. Чули су фрагменте из новог, дванаестог Петровићевог романа, „Камено море“ који је убрзо,

након ове књижевне вечери, и објављен у „Лагуни“. Реч је о узбудљивом метафизичком трилеру у ком се приповеда о положају Срба католика у Краљевини Југославији, али и о откупу уметничких дела за Музеј Кнеза Павла из ког је настао данашњи Народни музеј у Београду.

Била је то прилика да посетиоци сазнају како се у књижевном делу преплићу историјске чињенице и фикција, а имали су могућност да и сами нешто питају писца.

Уторак, 19. април 2016. године у 19 часова

Књижевни програм „Шта читам, како пишем“ - представљање писца Милисав Савића

Гост књижевног програма „Шта читам, како пишем“, у уторак, 19. априла, био је писац Милисав Савић, актуелни добитник награда „Меша Селимовић“ и „Бора Станковић“ за роман „La sans pareille“. Разговор је водила Сања Милић, новинар Радио Београда 2. Програм је почео у 19 часова.

Милисав Савић (Власово крај Рашке, 1945), писац, историчар књижевности и преводилац, дипломирао је на Групи за југословенске и светску књижевност Филолошког факултета у Београду. На истом факултету је магистрирао и докторирао. Уређивао је листове и часописе: „Студент“, „Младост“, „Књижевна реч“, и „Књижевне новине“. Био је главни и одговорни уредник и директор Издавачког предузећа „Просвета“ и председник Српске књижевне задруге. Био је министар-саветник у Амбасади Србије и Црне Горе, односно Србије, у Риму. Предавао је српскохрватски језик и југословенске књижевности на универзитетима у Лондону, Њујорку, Олабанију, Фиренци и у Лођу. Радио је као редовни професор Државног универзитета у Новом Пазару.

Објавио је **приповедачке књиге**: „Бугарска барака“ (1969, *Награда листа Младост*), „Младићи из Рашке“ (1977), „Ујак наше вароши“ (1977, *Андрићева награда*).

Аутор је **романа**: „Љубави Андрије Курандића“ (1972), „Топола на тераси“ (1985), „Ћуп комитског војводе“ (1990), „Хлеб и страх“ (1991, *Нинова награда*), „Ожиљци тишине“ (*Награда Мирослављево јеванђеље*), „Принц и сербски списатељ“ (2008, *Награда Лаза Костић*), „Чварчић“ (2010) и „La sans pareille“ (2015, награде *Меша Селимовић* и *Бора Станковић*).

Теоријске и мултижанровске књиге: „Устаничка проза“ (1985, *Награда Павле Бихаљи*), „Сећање и рат“ (2009), „Долина српских краљева“ (2014, награде *Љубомир Ненадовић* и *Григорије Божовић*), „Фуснота“ (1994), „Римски дневник, приче и један роман“ (2008, *Награда Душан Васиљев*), „Љубавна писма и друге лекције“ (2013), „Мали глосар креативног писања“ (2015).

Милисав Савић је за целокупно дело, двехиљадитих година, добио награде: *Стефан Првовенчани*, *Рамонда Себика*, *Милован Видаковић*, *Витез српске књижевности* и *Вељкова голубица*.

Савићева проза преведена је на енглески, грчки, румунски, бугарски, словеначки и македонски језик.

Сам је објавио више превода са енглеског и италијанског. Приредио је пет приповедачких антологија наше и светске књижевности. Аутор је лексикона „Ко је ко – писци из Југославије“ (1994).

Члан је Српског књижевног друштва и Српског Пен центра.
Живи и ради у Београду.

Била је то прилика да публика упозна аутора „љубавног романа са додацима *La sans pareille*, овенчаног наградама „Меша Селимовић“ и „Бора Станковић“. Упознали су јединог српског писца који је вратио „Нинову награду“, која му је додељена 1991. год. за роман *Хлеб и страх*.

Такође, чули су каква је улога сећања и путовања у настајању Савићеве прозе и зашто је написао низ жанровски тешко одредивих књига.

Разговор је водила Сања Милић, новинар Радио Београда 2.

Уторак, 24. мај 2016. године у 19 часова

Књижевни програм „Шта читам, како пишем“ - представљање Милене Марковић, песникиње и драмске списатељице

Гошћа књижевног програма „Шта читам, како пишем“, у уторак, 24. маја, била је Милена Марковић. Била је то могућност да присутни гости сазнају како настају дубоко проживљене песме о обичним људима, зашто песничко осећање света припада свима, какве су везе између савремене поезије и наше народне лирике, зашто је псовка уметнички чин и како то да се песничке књиге - које нас се толико тичу - објављују свету у потпуној тишини.

Милена Марковић (Земун, 1974), песникиња и драмски писац, дипломирала на Факултету драмских уметности у Београду.

До сада је објавила књиге: „Пас који је појео Сунце“ (поезија, 2001), „Истина има терање“ (поезија, 2003), „Три драме“ (драмски текстови, 2006, награда „Милош Црњански“), „Црна кашика“ (поезија, 2007), „Птичје око на тараби“ (2009, награде „Биљана Јовановић“ и „Ђура Јакшић“), „Пре него што све почне да се врти“ (2011), „Песме“ (сабране песме, 2012), „Драме“ (сабране драме, 2012), „Песме за живе и мртве“ (поезија, 2014) и „Змајеубице“ (драма, 2014).

Изведене драме Милене Марковић: „Павиљони – куда идем, одакле долазим и шта има за вечеру“ (2001), „Шине“ (2002), „Наход Симеон“ (2006, „Стеријина награда“), „Шума блиста“ (2008), „Брод за лутке“ (2009, „Стеријина награда“ и награда „Годор Манојловић“) и „Змајеубице“ (2014, „Стеријина награда“).

За драмско стваралаштво добила је и специјалну награду у Бечу за најбоље драме са ex-Yu простора и награду „Борислав Михајловић-Михиз“ (2007).

Реализовани сценарији за игране филмове „Сутра ујутру“ (2007), „Бели, бели свет“ (2009) и „Отаџбина“ (2016, награда за најбољи сценарио на ФЕСТ-у), као и за документарни филм „Рударска опера“ (2006) Олега Новковића.

Милена Марковић је доцент на Факултету драмских уметности у Београду.

Живи и ради у Београду.

Уторак, 21. јун 2016. године у 19 часова

Књижевни програм „Шта читам, како пишем“ - представљање писца Матије Бећковића

Гост књижевног програма „Шта читам, како пишем“, у уторак, 21. јуна, био је песник Матија Бећковић.

Била је то прилика да се чују стихови који наводе на горки смех и на дубоко размишљање. Разговарали су о „Три поеме“, новој, помало субверзивној књизи посвећеној духовним и религиозним темама, а присутни су имали могућност да и сами нешто питају песника.

Матија Бећковић (Сента, 1939), књижевник, песник, члан Српске академије наука и уметности. Студирао је Југословенске и општу књижевност на Филолошком факултету у Београду. Пише поезију, драме, есеје, кратку прозу. Прву песму објавио је као гимназијалац 1957. у часопису „Млада култура“.

Најважнија прва издања књига песама и поема: „Вера Павладољска“ (1962), „Метак лугалица“ (1963), „Тако је говорио Матија“ (1964), „Рече ми један чоек“ (1970), „Међа Вука Манитог“ (1976), „Леле и куку“ (1980), „Кажа“ (1988), „Чији си ти, мали“ (1989), „Њераћемо се још“ (1996), „Хлеба и језика“ (1997), „Покајница“ (1997), „Кад будем млађи“ (2007), „Кад будем још млађи“ (2012), „Оли ми га дат“ (2014), „Три поеме“ (2015)...

Бећковић је добио све релевантне књижевне награде у бившој Југославији и у Србији: *Октобарску награду Београда*, *Награду Милан Ракић*, *Змајеву награду*, *Седмојулску награду*, *Његошеву награду*, *Награду Десанка Максимовић*, *Дисову награду*, *Награду Вукове задужбине*, *Жичку хрисовуљу*...

Сабране песме Матије Бећковића су до сада објављене у четири вишетомна издања.

Бећковић живи и ради у Београду.

Уторак, 20. септембар 2016. године у 19 часова

Књижевни програм „Шта читам, како пишем“ - представљање писца Владана Матијевића

У оквиру „Дана европске баштине“, чија је тема прошле године била Културно наслеђе, гост књижевног програма „Шта читам, како пишем“ био је писац Владан Матијевић.

Ауторка програма Сања Милић разговарала је са Матијевићем о његовом новом

роману „Сусрет под необичним околностима“.

Матијевић је за досадашњи рад добио наше најцењеније књижевне награде: *Андрићеву*, *Нинову*, награде *Меша Селимовић*, *Борисав Станковић*, *Исидора Секулић*, *Стеван Сремац*...

Владан Матијевић (1962), писац, објавио је књиге: „Не реметећи расуло“ (песме, 1991), „Ван контроле“ (роман, 1995, нова верзија 2013), „R.C. Неминовно“ (роман, 1997), „Самосвођење“ (песме, 1999), „Прилично мртви“ (приче, 2000), „Писац издалека“ (роман, 2003), „Часови радости“ (роман, 2006), „Жилави комади“ (драме, 2009), „Врло мало светлости“ (роман, 2010), „Мемоари, амнезије“ (есеји 2012), „Пристаништа“ (приче, 2014) и „Сусрет под необичним околностима“ (роман, 2016).

Његове приче, романи и драме превеђени су на француски, шпански, немачки, руски, италијански и македонски језик.

За књигу прича „Прилично мртви“ добио је „Андрићеву награду“, а 2003. године његов роман „Писац издалека“ овенчан је „Ниновом наградом“. Матијевићева најнаграђиванија књига је роман „Врло мало светлости“ за који је 2010. год. добио награде: „Меша Селимовић“, „Борисав Станковић“ и „Исидора Секулић“. За есејистичку књигу „Мемоари, амнезије“ Владан Матијевић је 2012. год. добио награду „Кочићево перо“, а за књигу прича „Пристаништа“ награде „Стеван Сремац“ и „Данко Поповић“.

Владан Матијевић је уредник издавачке делатности у Галерији „Надежда Петровић“ у Чачку. Члан је Српског књижевног друштва.

Уторак, 18. октобар 2016. године у 19 часова

Књижевни програм „Шта читам, како пишем“ - представљање песника Слободана Зубановића

Гост књижевног програма „Шта читам, како пишем“, у уторак 18. октобра, био је песник Слободан Зубановић. Била је то прилика да присутни упознају песника који се није одрекао ни риме, ни певања о чудима и ужасима свакодневице. Могли су да чују зашто је важно много знати да би се ненаметљиво и добро певало и како се води дијалог са песничком традицијом.

Зубановић је говорио стихове из актуелне књиге „Старац и песме“, али и оне због којих је давно ушао у све антологије савремене српске поезије.

Слободан Зубановић (Београд, 1947), песник, био је уредник у „Књижевним новинама“ (1982–2001), главни уредник часописа за поезију и теорију поезије „Поезија“ (1996–2002) и главни уредник „Књижевног магазина“ месечника Српског књижевног друштва (од 2001. до 2010. године). Примљен је у Удружење књижевника Србије 1975, а од 2001. године члан је Српског књижевног друштва. Члан је Српског ПЕН центра.

Објавио је песничке књиге: *Купатило* (1973), *Из заоставштине* (1982), *Домаћи Дух* (1983), *Репортер* (1986), *Стратегија лирике* (1995), *Саркофаг* (1998), *Save as* (2005), *Дорћолски дисконт* (изабране песме, 2006), *Кад будем имао 64 године* (изабране песме, 2008), *Сонети са села* (2009), *У три и десет за Руму* (песме и приче, 2011), *Требало би то да прочиташ* (2013) и *Старац и песме* (2015).

Аутор је и неколико књига есеја и путописа, приређивач више песничких књига других песника, писац десетак телевизијских сценарија о нашим писцима.

Песме Слободана Зубановића превођене су на енглески, руски, француски, италијански, пољски, румунски, белоруски, кинески, шведски, словеначки и македонски језик, а о његовој поезији издато је неколико зборника.

Добитник је награде „Бранко Миљковић“ (2016), „Змајеве награде“ (2009), награде „Десанка Максимовић“ за песничко дело и допринос српској поезији (2007), „Дисове награде“, за свеукупно песничко дело (2005), као и награда за поезију „Васко Попа“ (1998), „Милан Ракић“ (1986), „Исидора Секулић“ (1983), „Нолитове награде“ (1995) и посебног признања за врхунски допринос националној култури Републике Србије (2010).

Уторак, 22. новембар 2016. године у 19 часова

Књижевни програм „Шта читам, како пишем“ – представљање писца Мухарема Баздуља

Гост књижевног програма „Шта читам, како пишем“, у уторак 22. новембра, био је Мухарем Баздуљ, писац. Повод за разговор био је његов нови роман „Лутка од марципана“, чији је основа прича о вези чешке глумице Лиде Барове и нацистичког министра пропаганде Јозефа Гебелса, а тема – светлост и тама љубави и предрасуда. Посетиоци су имали прилику да сазнају како је за настанак ове књиге важно дело Сузан Зонтаг, где се могу пронаћи тон и боја приповедања, зашто је маштање о будућим књигама лепше и пријатније од писања. Разговор је водила Сања Милић, уредница на Другом програму Радио Београда. Писац је читао фрагменте из свог новог романа.

Мухарем Баздуљ (Травник, 1977), писац, новинар и преводилац. Дипломирао је англистику на Филозофском факултету у Сарајеву.

Објавио је петнаестак књига, међу којима су збирке прича: „Друга књига“ (2000), „Чаролија“ (2008), „Јерес номинализма“ (2014); романи: „Баур и Зулејха“ (2005), „Транзит, комета, помрачење“ (2007), „Сјетва соли“ (2010), „Април на Влашићу“ (2011), „Лутка од марципана“ (2016); књиге изабраних колумни: „Филигрански плочници“ (2009), „Карловачки мир“ (2012) и „Између крајности“ (2015).

Баздуљеве књиге преведене су на енглески, немачки и пољски, а поједине приче и есеји на још десетак језика. Његове кратке прозе уврштене су у престижне америчке антологије „The Wall in My Head“ (2009) и „Best European Fiction“ (2012).

Уторак, 13. децембар 2016. године у 19 часова

Књижевни програм „Шта читам, како пишем“ - представљање писца Уроша Петровића

Гост књижевног програма „Шта читам, како пишем“, у уторак 13. децембра, био је писац Урош Петровић. Тема разговора биле су Петровићеве нове књиге - „Караван чудеса“ и „Марта Смарт и вашар загонетки“. Била је то прилика да се чује како настају фантастичне приче и романи-загонетке које подједнако воле и деца и њихови родитељи. Разговор је водила Сања Милић, новинар Радио Београда 2.

Урош Петровић (1967), писац за децу и младе, аутор прича-мозгалица, романа у загонеткама, фантастичних приповести. Коаутор је „NTC система учења“, а бави се и уметничком фотографијом. Објавио је књиге: „Авен и јазопас у Земљи Ваука“ (роман, 2003), „Приче са оне стране“ (збирка прича за одрасле, 2004), пет едукативно-забавних књига у серијалу „Загонетне приче“ (2006-2012), „Пети лептир“ (роман, 2007), „Мистерије Гинкове улице“ (приче за решавање, 2008), „Мрачне тајне Гинкове улице“ (роман у загонеткама, 2011), „Деца Бестрагије“ (роман, 2013), „Тајне вештине Марте Смарт“ (2013), „Мартина велика загонетна авантура“ (2014), „Караван чудеса“ (роман, 2016), „Марта Смарт и вашар загонетки“ (роман у загонеткама, 2016).

Петровић је добитник награда у области књижевности за децу: „Невен“, „Доситејево перо“, „Раде Обреновић“, „Гордана Брајовић“, награде „Змајевих деčјих игара“ и „Златне значке“ Културно-просветне заједнице Србије.

Књиге су му преведене у Мађарској, Грчкој, Италији, Македонији и Чешкој.

МУЗИЧКЕ ВЕЧЕРИ

Уторак, 27. април 2016. године у 18:30 часова

Концерт ученика ОШ „Аца Милосављевић“ Рушањ

Ученици узраста од 2. до 7. разреда ОШ „Аца Милосављевић“ из Рушња, у априлу месецу прошле године одржали су концерт у простору Галерије '73. Изводили су дела Моцарта, Хајдна и Баха, уз учешће хора и оркестра ове школе.

ТРИБИНЕ, ПРОЈЕКТИ, ПРИРЕДБЕ И СЛ.

Петак, 2. мај у 18:30

Фонд „Ars Longa“: Уручење награде „Димитрије Митриновић“

Фондација АРС ЛОНГА бави се истраживањем културне и књижевне баштине српског народа; субвенцирањем пројеката везаних за очување лепих уметности, посебно оних које обогаћују српску културу, без обзира на то да ли је реч о пројектима појединаца, организација, друштава или удружења; афирмацијом и стимулисањем савременог српског књижевног и уметничког стваралаштва, како у Србији, тако и у свету. У Галерији '73 додељена је награда „Димитрије Митриновић“ овогодишњим лауреатима: Јадранки Јовановић и Радославу Зеленовићу. У музичком делу програма учествовали су: Љубица Дамчевић (виолина) и Катарина Ранковић (клавир).

Петак 3. јун 2016. године у 18:00 часова
Деца Путоказа у Галерији '73

Чланови Удружења за заштиту особа са посебним потребама „Путоказ“ у петак, 03. јуна 2016. године у 18:00 часова, одржали су програм под називом – **ВЕЧЕ ДРУГАРСТВА – ДОБИТЕ И ВИ, ДА ПЕВАМО ЗАЈЕДНО!**
Почасни домаћин вечери био је директор КУ „Галерија '73“, Предраг Јеремић.

Петак 16. септембар 2016. године у 19 часова
Промоција рада Неформалне омладинске групе „Промена“

Неформална омладинска група „Промена“, која ради на остваривању циљева у области развоја и едукације деце и младих, одржала је у „Галерији '73“ промоцију свог рада.

Омладинска група „Промена“ настала је августа 2015. године под првобитним именом „Млади су будућност“, а на иницијативу Страхиње Радовановића, ученика XIII београдске гимназије, члана удружења „Пријатеља деце Чукарице“, сарадника Канцеларије за младе Градске општине Чукарица и главног и одговорног уредника редакције младих „Инфо Чука“.

Група препознаје проблеме наведене у Националној стратегији за младе и са много ентузијазма и енергије организује хуманитарне акције, прикупља хуманитарну помоћ, ради на развоју неформалног образовања и на промоцији развоја свести о коришћењу културних садржаја.

Промоцији су присуствовали председник Градске општине Чукарица Срђан Коларић, в.д. директора Галерије '73 Мирела Пудар, представници Канцеларије за младе ГО Чукарица, Пријатеља деце Чукарице, Црвеног крста Чукарица и многобројни пријатељи и сарадници.

На основу члана 16. Статута Културне установе „Галерија `73“, Управни одбор на VIII седници одржаној дана 17. фебруара 2017. године, под 2. тачком дневног реда, донео је

ОДЛУКУ

Усваја се Извештај о раду Културне установе „Галерија `73“ за 2016. годину.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

В.д. директора Културне установе „Галерија `73“, у складу са Статутом поднео је Управном одбору предлог извештаја о раду Културне установе „Галерија `73“ за 2016. годину.

Управни одбор је након разматрања предлога усвојио текст предлога без измена.

Датум: 17.02.2017.

Председник УО

Лука Тошковић
[Signature]

